

ende Hærens Remontering, og dernæst findes der samme Spalte, 450, og følgende Spalter til 455—56 en Svarskrivelse fra Krigsministeriet, og denne Svarskrivelse er foranlediget ved nogle Spørgsmaal, som Finansudvalget har rettet til Krigsministeriet for at faa større Klarhed over den Maade, hvorpaa der nu gaas frem ved Hærens Remontering. Jeg skal ikke citere Spørgsmaalene her, de findes jo i Finansudvalgets Protokol. Nu er Spørgsmaalet om at forsyne Hæren med danskfødte Heste ikke noget nyt Spørgsmaal, det er et Spørgsmaal, der er ca. 20 Aar gammelt, idet det nu snart er 20 Aar siden, man for første Gang begyndte herhjemme at slaa til Lyd for den Tanke, at i et Land som Danmark, der har saa gode Betingelser for Hestetillæg og Hesteopdræt, og i et Land, der aarlig eksporterer mange Tusinde Heste, er det ganske unaturligt, at vi vedblive at købe vore Heste i Udlandet. Det er kun naturligt og rimeligt, at vi selv forsyne vor Hær med Heste. Og vi vide jo ogsaa, at denne Tanke, som kom op for en Del Aar siden, har vundet Tilslutning ude i Landet og ogsaa her paa Rigsdagen, altsaa fra Statens Side. Og nu have vi set, at der navnlig fra Statens Side, særlig i de sidste 10 Aar, er ofret betydelige Summer paa det, som man kalder Hjemmeremontering. Men jeg maa desværre sige her, at naar nu Staten har ofret saa betydelige Summer, som sket er, staar det Resultat, der er naaet, slet ikke i nogen Samklang med de Ofre, der ere bragte, eller det Offer, der endnu aarlig bringes. Ja, jeg tør endogsaa gaa saa vidt at sige, at de store Summer, som Staten aarlig ofrer, ere nærmest spildte; ja, jeg tør sige, de ere helt spildte, ja, de ere næsten mere end spildte. Jeg ved godt, at det er en haard Dom, men den er ikke for haard; de Penge ere næsten mere end spildte. Thi jeg er vis paa, at de Ofre, der nu bringes, og hele den Maade, hvorpaa Sagen ledes, have tilføjet vor Hesteavl, hele vort Hesteopdræt, men særlig her paa Sjælland, en betydelig Skade. Saa ere i Virkeligheden, som jeg sagde, Pengene spildte.

Den Maade, som Staten er gaaet frem paa, er den, at Staten har ved Remontekommissionen indkøbt Bedækningshingste i Udlandet, og disse Hingste have særlig været Fuldblodshingste. Disse indkøbte Hingste staa som Regel om Vintren opstaldede ude paa Rideskolen; om Sommeren fra Begyndelsen af Marts til

henimod Midten af Juni blive de udstationerede hos Foderværter rundt omkring paa Øerne, særlig paa Sjælland, og de staa der opstaldede hos Foderværterne til Bedækning for Omegnens Landmænd, og de Bedækningspenge, der ydes, ere meget smaa, navnlig for Fuldblodshingste. Der forlanges kun 5 Kr. for dem; derimod ville de have større Pris for Halvblodshingste. Jeg skal bemærke, at Halvblodshingste ere de bedste, de levere det bedste Afkom. Men man vil have større Pris for dem, fordi man vil tvinge Hesteopdrætterne til at holde sig til det Stads, som ingen Nedarvningsveje har. Meningen er altsaa den, at naar disse Fuldblodshingste bleve krydsede med de Hopper, som man kalder Landhopper, som man særlig har paa Sjælland, særlig de lettere af disse Hopper, skulde der ved denne Krydsningsform fremkomme et Produkt, som vilde passe for Hæren, passe som Rideheste for Rytteriet. Det er det, der er Meningen. Se, nu skal jeg sige, at overfor Afkommet eller overfor Tillæget af disse udstationerede Hingste er man gaaet frem paa den Maade, at man har ladet Remontekommissionen indkøbe en Del af Afkommet, som den mente at kunne bruge, allerede i en Alder af 3 Aar. Og disse 3 Aars Plage ere saa paa Statens Bekostning blevne opstaldede paa Depotet et helt Aar, fra de vare 3 Aar, til de bleve 4 Aar. Dette Depot blev først oprettet ude paa Amager paa Løjtegaard — jeg var selv ude og saa det hele —, men nu er det flyttet over til Kolding; nu er det paa Staldgaarden i Kolding. Og det siger sig selv, at en saadan Fremgangsmaade er meget kostbar for Staten. Det viser sig ogsaa, at Opholdet paa Depotet koster Staten mellem 300 og 400 Kr. pr. Hest, nøjagtigt er det 334 Kr. 11 Øre. Følgen heraf er altsaa den, at de Heste, som her i Landet blive indkøbte i 3 Aars Alderen, komme til at staa Staten, naar de ere 4 Aar — altsaa i det Øjeblik, de kunne bruges, thi de kunne ikke bruges, før de ere 4 Aar —, i en Pris, der er ca. 300 Kr. højere end den Pris, en tilsvarende Hest i 4—5 Aars Alderen kan købes for her i Landet eller i Udlandet. Det er Resultatet; Gennemsnitsprisen for en Hest købt i Udlandet er kun 754 Kr., men Gennemsnitsprisen for en Hest i 4 Aars Alderen, naar den forlader Depotet, er 1,000 Kr. Man vil altsaa se, at den Fremgangsmaade, man nu bruger, er en kostbar Fornøjelse for Statskassen, og den gavner som sagt ikke Opdrætterne Spor, tværtimod, jeg er endog-